

«Arribar als 175 anys d'història sense haver tingut cap degana al nostre col·legi resulta kafkià»

Entrevistem Marta Martínez primera degana en la història del Col·legi d'Advocats i Advocades de Tortosa

cache/ndf/tmp/1558472477_8125628

Marta Martínez, nova degana del Col·legi d'Advocats i Advocades de Tortosa. | Cedida

Marta Martínez (La Sénia, 1967) és la primera degana del Col·legi d'Advocats i Advocades de Tortosa en 175 anys d'història. Va prendre possessió del càrrec dijous passat, en un acte en què es va formalitzar la renúncia del fins ara degà Xavier Faura, que serà candidat d'ERC-Tortosa Sí a les municipals. Martínez va col·legiar-se al 1999. Després d'haver estudiat 7 anys per opositar a notària, va decidir emprendre el camí de l'advocacia. Al 2007 va entrar a formar part de la junta que encapçalaria el rapitenc Josep Canício i, posteriorment, seria vicedegana amb Xavier Faura, lloc que ha ocupat en els darrers temps. En ocasió d'este 8 de març, hem parlat amb ella, entre d'altres, sobre el paper de la dona advocada al territori, una professió marcada també per les barreres de gènere.

Ets la primera degana en 175 anys d'història del Col·legi d'Advocats i Advocades de Tortosa. Com valors este fet?

És un fet molt important. Que no haja estat fins al 2019 que no hi haja hagut cap dona degana als

nostre col·legi resulta kafkià. La dona no s'havia postulat mai per a este càrrec. De fet, mai cap dona s'ha presentat en una eleccions per ocupar este càrrec. Sí que s'hi havia presentat com a vicedeganes, perquè jo en sóc una i en sóc la segona. Jo he entrat per cohesió, és a dir, assolint el càrrec al qual ha renunciat Xavier Faura i el mandat durarà fins a desembre de 2020, però espero que després de mi hi hagen dones que es postulen com a deganes.

Esta situació, però, contrasta amb la realitat de la professió al territori.

I tant, contrasta molt. Jo l'any 1981 quan vaig començar la carrera ala UB ja hi havia més dones que homes. I avui en dia quan vas a un jutjat hi ha més dones que homes.

De fet ets sòcia fundadora de Castell & Martínez advocades, un equip format íntegrament per dones.

Sí, efectivament! Som 8 dones. Vam fundar el despatx jo i Isa Castell, posteriorment va entrar la Meri Fernández com a tercera sòcia i ara tenim una altra advocada col·laboradora, la Blanca. I després les secretàries que ens ajuden a gestionar el despatx.

"Actualment som 4 dones, entre els 14 consellers que formen el Consell de l'Advocacia Catalana"

En canvi és difícil trobar dones deganes o dones en els llocs més alts de la judicatura.

En efecte, quan jo vaig començar a formar part de la junta del Col·legi d'Advocats i Advocades de Tortosa, no hi havia cap degana. Posteriorment assoliria aquest lloc la degana de Reus, i tot seguit vindrien les de Barcelona, Sant Feliu i ara Tortosa. Actualment som 4 dones, entre els 14 consellers que formen el Consell de l'Advocacia Catalana.

Pel que fa a les altes esferes de la judicatura pràcticament no hi ha dones. Només cal fixar-nos estos dies amb el Tribunal Suprem, on només hi ha una magistrada i una Fiscal. Els números no són paritaris ni molt menys.

Com a membre de diferents juntes del col·legi també has estat una de les impulsores de la mediació al nostre territori. En què consisteix?

La primera vegada que vaig entrar a formar part de la junta del Col·legi la comissió de mediació ja existia representada per la vicedegana d'aquell moment i, quan jo vaig entrar, se'm va encarregar impulsar este camp, que consisteix bàsicament en la resolució de conflictes de manera extrajudicial.

Actualment ja existeix un Centre de Mediació al territori adscrit al col·legi d'Advocats i Advocades de Tortosa, format per uns 25 col·legiats, que a més de mediadors també són advocats. A més, hem signat un acord amb el TSJC per tal que els jutjats, concretament el d'Amposta, pugua derivar-nos al centre de mediació de les Terres de l'Ebre aquells casos en què les parts d'un procediment puguen resoldre, si ho desitgen, els seus conflictes a través de la mediació.

El centre de mediació ha servit molt també per a companys advocats, en la resolució de conflictes deontològics, en solucionar problemes a l'hora de cobrar honoraris dels clients,...

En tots els teus anys de experiència professional has patit algun tipus de situació de discriminació masclista?

La veritat és que no. No m'he sentit mai discriminada, he treballat en diferents condicions i circumstàncies però no he notat res, si fora així, no tindria cap problema en denunciar-ho.

"Les dones tenim un problema molt important i és que quan treballem se'ns exigeix que ho fessem com"

si no criéssim fills i, quan criem fills, se'ns exigeix que ho fessem com si no treballessem"

En quant a l'exercici de la professió, és difícil per a la dona advocada conciliar vida laboral i familiar?

És molt complicat. L'altre dia li vaig voler adreçar a la meua vicedegana una frase que vaig trobar i que em va semblar molt adient i és la següent: les dones tenim un problema molt important i és que quan treballem se'ns exigeix que ho fessem com si no criéssim fills i, quan criem fills, se'ns exigeix que ho fessem com si no treballessem.

És molt complicat, sempre t'ajuden els pares, però ho tenim difícil. En el dia a dia t'assenyalen, per exemple, una vista a les 13 hores i resulta que has d'anar a buscar els fills a l'escola o te l'assenyalen a les 11 però pels motius que siga no es pot començar fins a les 12 i s'allarga fins a les 15 hores,... i després si et vols obrir professionalment Tarragona o Castelló, marxés de casa a les 8 del matí i no tornes fins a les 6 de la tarda. Tot això dificulta molt la conciliació.

cache/pdf/tmp/1558472477_3364152

Marta Martínez i Xavier Faura durant l'acte en què es va formalitzar el relleu a la degania. Foto: Cedida

Faràs vaga el proper 8 de març?

Doncs m'ha passat una cosa curiosa. Just el dia 8 de març tinc una reunió a Tarragona com a degana per discutir i parlar sobre el funcionament dels jutjats a les Terres de l'Ebre. He decidit que no treballaré al despatx, però almenys intentaré traslladar en esta audiència les queixes dels meus companys i companyes respecte el funcionament dels nostres jutjats per tal que se solucionen estos problemes. Així que acabaré fent una vaga a mitges, però crec que valdrà la pena en defensa dels interessos dels col·legiats.

En el teu discurs d'investidura vas instar als col·legiats a interpretar la legislació d'una manera democràtica. Suposo que feies referència al context actual en què s'estan jutjant els presos polítics al Tribunal Suprem

Sí. Sóc una persona que tothom sap com penso, tot i que represento en este moment a tots els col·legiats. Però la vulneració dels drets i llibertats fonamentals ho hem de defensar sempre perquè així ho diuen els nostres estatuts i considero que la interpretació de la normativa s'ha de fer des d'una perspectiva àmplia, liberal i totalment democràtica. Qui digue que no ha de ser així, està totalment equivocat.

Estàs seguint el judici contra els presos polítics estos dies?

El segueixo amb molt interès. Formo part també del col·lectiu de Juristes per les Llibertats de les Terres de l'Ebre. Dins d'este àmbit hem fet moltes xerrades per explicar arreu del territori quin tipus de judici s'està fent, quin és el procés legal que se seguirà i també com s'estan vulnerant els drets fonamentals.

"En esta fase oral del judici és que estem presenciant la vulneració de principis bàsics"

Quines són, de moment, les teues impressions?

Una de les coses més sorprenents que estem vivint en esta fase oral del judici és que estem presenciant la vulneració de principis bàsics, com el principi in dubio pro reo, perquè que actua davant del jutge o tribunal per tal que temperin la valoració de la prova a criteris favorables a l'acusat, quan el seu contingut llanci algun dubte sobre la seva virtualitat inculpatòria. Per això, el Tribunal hauria d'estar obert a qualsevol tipus de visualització de vídeos i tampoc considero apte que no es dixe preguntar al president del Parlament per part de la defensa sobre temes que el tribunal considerava que no havia estat citat a declarar. Crec que a un testimoni se li ha de permetre fer totes les preguntes que puguen servir per al cas. A banda d'això, el fet que no s'haja pogut fer l'ús del català també constitueix una vulneració dels nostres drets i, de fet, també és un dels cavalls de batalla al nostre col·legi.